

[Qvist Jørgensen]

de aftaler, der blev indgået om finanslov 1988, altså en ikke uvæsentlig del af det fingeraftryk, som Socialdemokratiet satte ved den lejlighed. I øvrigt er det en aftale, som jeg har indtryk af at vi kan være tilfredse med, og som man af og til kan høre sure bemærkninger om fra regeringens side.

Vi løber ikke fra aftaler, heller ikke de dele, som vi måske ikke finder helt ønskværdige. Kan vi derimod opnå enighed om at ændre en aftale, er det helt fint. Jeg skal da ikke afvise, at der kan opnås enighed om ændring af periodens varighed igen med de muligheder, som socialministeren antydede der kunne være, men jeg må indrømme, at jeg er ikke særlig optimistisk.

I øvrigt synes jeg, at de relativt få bemærkninger, der ledsager lovforslaget, er gode og meget beskrivende for situationen. Jeg er enig i, at der må være et direkte økonomisk incitament for at formå arbejdsgiverne til at indrette arbejdspladserne på en sådan måde, at mest mulig sygelighed undgås.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Jeg kan høre på socialministeren og Socialdemokratiets ordfører, at det ender med, at vi får flertal for dette forslag på et eller andet tidspunkt.

Men det, der kalder mig op, er, at Socialdemokratiets ordfører siger, at »vi ikke i det hele kan tilslutte os SF's forslag«. Det må jo betyde, at der er noget i forslaget, Socialdemokratiet kan tilslutte sig. Hvad er det?

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg skal ikke forsøge at svare hr. Agerschou på Socialdemokratiets vegne, men jeg vil godt sige, at Det Konservative Folkeparti ikke kan tilslutte sig dette forslag om ændring af arbejds-giverperioden. Som det allerede er nævnt af socialministeren, skete der jo en ændring fra 5 uger til 1 uge ved juletid, og der er ingen basis for at ændre det nu.

Formanden:

Hr. Qvist Jørgensen for den korte bemærkning fra før.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Det er rigtigt, hr. formand; det er den fra før.

Jeg troede egentlig, at jeg havde fået grebet den i farten med mine sidste bemærkninger om ros af de bemærkninger, der ledsagede forslaget. Hvis hr. Agerschou forestiller sig, at jeg skulle sige: Okay, det ene er 5 uger, og det andet er 1 uge, kan vi finde på noget? Så var det ikke det, jeg lagde op til.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

På mange måder synes jeg at Socialdemokratiet roste vores forslag. Der blev talt om de få, men gode bemærkninger. Betyder det, at Socialdemokratiet erkender, at den aftale, man lavede kort før jul 1987, var en meget dårlig aftale på det her punkt?

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Nej, hr. Agerschou, det betyder, at jeg gav en beskrivelse af udviklingsforløbet og gjorde opmærksom på, at der er nogle dele i en aftale, som man måske ikke bryder sig så meget om som andre dele.

Endvidere lå der i det, jeg sagde, en tilslutning til den redegørelse for muligheder, der kunne være i fremtiden, som socialministeren gav, og hvor hun meget præcist sagde, at der er gode muligheder for, at vi i løbet af det første halve år af 1989 kan opleve, at arbejdsmarkedets parter finder ud af en anden løsning og kommer med et forslag til regeringen – hvordan den så måtte se ud til den tid – om noget, som vi kunne ændre på. I så fald ville Socialdemokratiet ikke have nogen som helst vanskeligheder ved at sige, at så er der en ny situation. Men så længe den situation ikke eksisterer, løber vi ikke fra nogen aftale, uanset om det er en god eller en mindre heldig del af aftalen.

Jørgen Winther (V):

Venstre kan ikke støtte det fremsatte forslag til ændringer. SF's forslag vil medføre, at det ønskede mål, forbedring af danske virksomheders konkurrenceevne, ikke nås, og det er en